

تاریخچه ی لیسه عالی استاد عبدالغفور سلطانی

داستان تاسیس اولین مکتب در جاغوری طولانی و جالب است. مردم جاغوری برای اولین بار که با این پدیده برخوردند؛ عکس العمل های متفاوت و برخی مغرضانه یی از خود بروز دادند. تعدادی از مردم سنتی مکتب دولتی را چیزی بدی می پنداشتند و با آن مخالفت می کردند و نمی گذاشتند فرزندان شان مکتب دولتی بروند و درس بخوانند؛ چون باور داشتند که وقتی مکتب دولتی رفتند از راه اسلام حاج می گردند. تعدادی هم سکوت کردند و نام بدل فرزندان شان را در مکتب روان نمودند. در همین زمان بود که بیشترین شاگردان مکتب را فرزندان غریب تشکیل می داد. مکتب دولتی برای مردم حتی وحشت زا بود. مردم با مدارس دینی و دانش متداول مذهبی آشنایی داشتند و سواد خواندن و نوشتن نیز توسط ملاها در مساجد در حد نیازمندی روز آموزش داده می شد، و مردم فکر می کردند نیازی به مکتب دولتی ندارند. در آن زمان سیاست نظام حاکم طوری بود که مردم هزاره را از مزایای سواد محروم سازند و یک جامعه ی سنتی بسته و بیسواد باقی بگذارند؛ تا هیچ وقت از سرنوشت و واقعیت های دوران خود آگاهی حاصل نکنند.

لیسه استاد عبدالغفور سلطانی در سال 1314 ه. ش، بر حسب پیشنهاد رییس عبدالله خان در قریه یی نو ده تاسیس گردید و بعد از سه سال در قریه بیکه نه ده انتقال داده شد. در آن زمان مکتب سرو سامان خوبی نداشت و به نام دهاتی یاد می کردند. در اثر مخالفت و وحشت مردم؛ شاگردانی اندکی در آن مشغول درس و تعلیم بودند. بالاخره در سال 1319 ه. ش، به مکتب ابتدائیه سلطان مودود رسمیت یافت. بعد از مدتی ساختمان آن در پهلوی ولسوالی سابق قمندانی فعلی اعمار گردید و رونق یافت.

بعد از سال 1340 به متوسطه و هشت سال بعد به لیسه ارتقا داده شد. در این مرکز تعلیمی و تربیوی اشخاص و افرادی زیادی به حیث مسوول و معلم ایفای وظیفه کرده اند و هرکدام در امر بهبودی مکتب و تعلیم و تربیه در جاغوری سعی

و تلاش مجدانه یی انجام داده اند؛ اما درخشانترین دوره ی آن، زمان مدیریت محمدهاشم خان می باشد. در آوان انقلاب نام این مکتب را به امام جعفر صادق تغییر دادند، در پی آن و با حمایت سیماسمر، این مکتب به نام شهدایاد می گردید. در زمان حاکمیت طالبان و کمی بعد از آن به نام لیسه سلطان مودود شهرت داشت و بعداً به نام لیسه استاد عبدالغفور سلطانی رسمیت یافت که تا حال به همین نام یاد می گردد. از این لیسه افرادی مستعد و توانایی فارغ گردیده اند و به مدارج عالی سیاسی، اجتماعی و فرهنگی رسیده اند. این مکتب به عنوان اولین مکتب در جاغوری؛ نقش مؤثری در راستای ارتقای سطح سواد و تعلیم و تربیت ایفا نموده است. این مرکز آموزش و پرورش فراز و نشیب داشته، اما هیچ گاهی از فعالیت باز نایستاده و همواره رسالت خود را ادا نموده است.

و اکنون من حلیمه اکبری مدیریت تدریسی این لیسه را به عهده دارم، دو بانوی دیگر نیز در این لیسه به حیث معلم وظیفه اجرا می کنند. تعهد ما این است که محیط سالم تعلیمی و تربیوی و فضای صداقت و همدلی برای رشد استعداد فرزندان این مرزوبوم به وجود بیاوریم. جا دارد که از استاد محمدمجمعه شیرزاد مقام آمریت، استاد محمداالله خان استاد تاریخ، استاد عزیزالله خان استاد سابق لیسه مبنی بر در اختیار گذاشتن این اطلاعات، سپاسگذاری نمایم و از باقی استادان معظم نیز تشکری کنم که به وظایف شان پایبند بوده و از هرگونه تلاش و کوشش کار می گیرند، تا شاگردان این مکتب، روزی مصدر خدمت برای جامعه گردد و افتخار برای کشور

این نوشته بدون شک نمی تواند مکتبی به این بزرگی که بیش از دوهزار شاگرد و نزدیک به پنجاه نفر پرسونل را در خود جای داده و با این قدمت و پیشینه ی تاریخی که دارد؛ را معرفی نماید و گوشه های تاریک آن را روشن سازد؛ اما برای خوانندگان محترم وعده می دهم که در فرصت بهتر به صورت مفصل به این موضوع خواهم پرداخت و معلومات مفید و مزید ارائه خواهم داد. در اخیر از مسوولین ماهنامه ی پاتو ابراز امتنان می نمایم که همواره در راستای اعتلای فرهنگ و اجتماع گام بر می دارند.

با حرمت

استاد حلیمه اکبری

مقام مدیریت تدریسی لیسه عالی استاد عبدالغفور سلطانی.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.